

HET DERDE TESTAMENT

KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS

Jaargang 39 december 2012

MARTINUS

HET KOSMISCHE
KERSTEVANGELIE

*

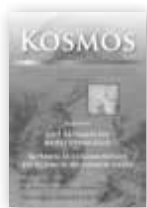
KOSMISCH COMMUNISME
EN KOSMISCHE DEMOCRATIE

LULU WILDING

uit: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

'DAS GELD REGIERT DIE WELT'

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *Kosmos* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus, dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *het Derde Testament*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarheden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

INHOUD

- 3** **Twee nieuwe artikelen**
André Stroobant
- 5** **Het kosmische kerstevangelie**
Martinus
- 11** **Kosmisch communisme en kosmische democratie**
Martinus
- 15** **‘Das Geld regiert die Welt’**
André Stroobant
- 19** **De groeten uit India van Lulu Wilding**
- 23** **Programma Internationale weken Klint 2013**

COLOFON

© 2012 Martinus Instituut, Kopenhagen, Denemarken

Redactie: André Stroobant, Den Haag (m.m.v. Gerard Oude Groen)

Layout: Jan de With, Asperen

Druk: Printstudio, Den Haag

Een uitgave van:

Stichting Martinus Centrum

Bautersemstraat 42

2518 PC Den Haag

tel. (070) 427 14 97 of (0570) 600 447

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Prijs voor 4 nummers per jaar €20,00

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

ING rek.nr. 2664692

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

TWEE NIEUWE ARTIKELEN

Twee nieuwe artikelen zult u denken?

Zijn ze dan niet altijd nieuw?

ANDRÉ STROOBANT

Ja, in onze Nederlandse Kosmos zijn de artikelen altijd nieuw geweest, tot nu toe. Martinus heeft heel veel lezingen gegeven, maar er komt natuurlijk een keer een einde aan de voorraad. In Denemarken heeft de redactie al jaren artikelen opnieuw geplaatst. Dat waren artikelen speciaal als artikel geschreven of bewerkingen van uitgeschreven bandopnamen of stenoverslagen van lezingen. Veel van die artikelen zijn nog door Martinus zelf geredigeerd. Ook de artikelen in een aantal kleine boekjes zijn van oorsprong lezingen geweest.

Er liggen in de archieven van het Instituut echter nog stapels manuscripten, volledige maar vaak ook onvolledige. Martinus, consciëntieus als hij was, schreef voor zijn lezingen zondagmorgen op het Instituut altijd een manuscript, dat hij vervolgens niet gebruikte omdat hij altijd vrij sprak. Misschien door tijdnood kon het gebeuren dat het manuscript

met een aantal sleutelwoorden eindigde. Deze manuscripten worden nu successievelijk bewerkt door een medewerker van het Instituut en door de Raad beoordeeld. Die komen dan als nieuwe, niet eerder gepubliceerde artikelen in de Deense Kosmos. Het heeft altijd iets spannends als zo'n artikel uitkomt, omdat het er een is die je nog nooit eerder gelezen hebt. Alle andere heb je vaak al twee of soms die keer voorbij zien komen. En zelfs als het nieuwe artikel maar een enkele bladzijde beslaat en het als een uitdovende nachtkaaars eindigt met een paar sleutelwoorden, dan nog is het als studiemateriaal erg interessant.

Twee van die artikelen – een volledig en een onvolledig – staan nu in onze Kosmos.

HET KOSMISCHE KERSTEVANGELIE

– *licht in de duisternis*

MARTINUS

De kringloop van het jaar

Met onontkoombare zekerheid maken we elk jaar weer een winterzonnwende en een zomerzonnwende mee, wat op onze breedtegraden respectievelijk de culminatie van de winter en de zomer betekent. De winter is de periode van duisternis, en de zomer is de periode van licht. Tussen

*Rafäel, De
Madonna van
de granaatap-
pel, ca. 1504.*

deze twee perioden liggen een lenteperiode en een herfstperiode. In de lenteperiode bestaat er een strijd tussen de toenemende zomer en de stervende winter. In de herfstperiode bestaat er een strijd tussen de toenemende winter en de stervende zomer. De herfst is dus de doodstrijd van het leven en de lente de geboortestrijd van het leven. De winter is daarom het domein van de dood, de zomer het domein van het leven. Ieder jaar vormt een kringloop waarin het licht en de duisternis en hun tussenstadia tot culminatie of ontplooiing komen.

Het kringlooppincipe

We hebben daarom binnen een jaar de prachtige openbaring van de basisstructuur van het leven zelf. Deze structuur is een herhaling van dezelfde kringloop, waarbinnen de vier seizoenen gemanifesteerd worden. Deze kringlopen worden herhaald in steeds kleinere formaten in de microkosmos en in steeds grotere formaten in de macrokosmos. Is het etmaal niet precies hetzelfde? Hier zien we dag en nacht, die respectievelijk een licht- en een duisternisperiode zijn, terwijl we hier de ochtend en de avond hebben die respectievelijk de lente- en de herfstperiode zijn. Ons aardeleven is ook zo'n kringloop. Hier hebben we de kindheid en de volwassenheid, die respectievelijk de winter- en zomerperiode zijn, terwijl de jeugd en de ouderdom respectievelijk de lente- en herfstperiode zijn.

Alle kringlopen zijn een schakel in een reeks van kringlopen

Deze laatste kringloop, de aardelevenkringloop, is de grootste kringloop die we met onze fysieke zintuigen geheel kunnen overzien. Daarom is het bijgeloof ontstaan dat ons leven ophoudt bij het beëindigen van deze kringloop, dus daar waar onze geest zich losmaakt van het fysieke lichaam. We noemen dat proces daarom de dood. Nu vertelt God

ons iets heel interessants door ons te laten zien dat er in alle kringlopen die we geheel kunnen overzien, in geen enkel geval de situatie voorkomt waarin een kringloop zich niet herhaalt. We zien dat elke kringloop een schakel is in een reeks van kringlopen. We worden daarom genoodzaakt als volgt na te denken: als van de kringlopen die we kunnen overzien, er in geen enkel geval één bestaat die zich niet herhaalt, waarom zou dat dan anders zijn met de kringlopen die zo groot zijn dat we ze niet kunnen overzien? We hebben in geen enkel geval enig logisch argument om te zeggen dat kringlopen geen herhaling van voorgaande kringlopen en dus geen schakel in een serie van kringlopen zijn.

De winterzone in de kosmische spiraalkringloop

We moeten noodzakelijkerwijs erkennen dat ons aardeleven zo'n kringloop is en daarom in werkelijkheid ook een schakel is in een reeks van soortgelijke kringlopen die we beleefd hebben. Maar net zoals ons aardeleven kleinere kringlopen bevat die we de jaarkringlopen noemen en jaarkringlopen etmaalkringlopen bevatten, moeten we noodzakelijkerwijze ook aannemen dat ons aardeleven een kleinere kringloop is in een grotere kringloop. Hoewel we deze grotere kringlopen niet kunnen zien, moeten er toch enkele kenmerken voor zijn dat ze bestaan. Kenmerken van kringlopen zijn de seizoenen. Het bestaan van de mensen moet dus een seizoen in die grotere kringloop weergeven. Aangezien de grootste energieontplooiing van de huidige levensperiode van de mensen het principe van het doden is, dat wil zeggen het principe van de winter, betekent dit dat ze zich in de winterzone of het doodsdomen van een grote kosmische kringloop bevinden.

Het kerstevangelie van de etmaalkringloop

In elke doodszone bestaat het leven echter in latente vorm, zodat het zich weer kan ontplooiën tot een nieuwe

culminatie. We zien aan de nachthemel op onze breedtegraden een maan en sterren, dat wil zeggen lichtmanifestaties. We hebben zelfs op onze breedtegraden in een bepaalde periode de gelegenheid om 's nachts het licht zo sterk te beleven, dat we deze nachten de lichte nachten noemen (rond midzomer, vert.). Deze lichtmanifestaties getuigen ervan dat ook al is het nacht dan is het licht niet opgehouden te bestaan. Het bestaat nog steeds en voorspelt een nieuwe ochtend, een nieuwe dag. Het lichtschijnsel van de middernachtszon vanuit de noordelijke streken is 'het kerstevangelie van de etmaalkringloop'. Het vertelt dat de zon of onze levensbron nog steeds bestaat en weer een nieuwe ochtend en een nieuwe dag voor ons zal scheppen.

Het kerstevangelie van de jaarkringloop

Als de zomer en de herfst voorbij zijn en we de koude dagen en nachten van de winter hebben met duisternis, koude en natte sneeuw, dan werken de gedachten aan de stralende zomer die gaat komen met zon en warmte, met planten, dieren en mensen in volledige levensontplooiing als een geweldig opmonterende factor. Al deze stralende herinneringen aan de zomer zijn de mentale middernachtszon van de jaarkringloop. Ze beloven een nieuwe komende zomerperiode en zijn daarom het mentale 'kerstevangelie van de jaarkringloop'.

Het kerstevangelie van de aardekringloop

De volgende kosmische kringloop is de aardelevenkringloop. Die heeft ook zijn seizoenen, zijn winter en zomer. De kindheid is het stadium van de winter, dan is de activiteit van het leven latent. Maar deze winterperiode heeft ook zijn kerstevangelie of lichtenergieën die doen denken aan de komende zomertoestand: de volwassenheid, een toestand waarin het wezen zijn volledige en soevereine fysieke ontplooiing meemaakt. Zijn de gehele schooltijd, de gehele

opvoeding en alle onderwijs geen lichtenergieën die tot doel hebben een lichte en gelukkige volwassenheid te scheppen? Daarom zijn al het schoolonderwijs en alle opvoeding 'het kerstevangelie van de aardelevenkringloop'.

Het wereldverlossingsprincipe

We kunnen een nog grotere kringloop zien. Dat is de grote kosmische spiraalkringloop. In deze kringloop zijn onze aardelevens slechts als dagen en nachten aan te duiden. Omdat de grootste energieontplooiing van de mensheid er op gericht is moordwapens te produceren en daarmee het principe van het doden te verveelvoudigen, bevinden we ons nu natuurlijk in de winterzone van deze kringloop. Hier bestaan ook lichtenergieën, die getuigen van een komende zomer. Deze lichtenergieën concentreren zich in het principe dat we de wereldverlossing noemen. Volgens dit principe worden de wezens geboren die messiasen of wereldverlossers genoemd worden. Het gedrag van deze wezens is de middernachtzon, en staat voor de lichtenergieën in de winterzone van de kosmische kringloop. Van deze wezens stralen wijsheid en liefde of geïntellectualiseerde humaniteit of algehele naastenliefde uit.

Het kosmische kerstevangelie

Deze algehele naastenliefde straalt uit van het christelijke kerstevangelie en maakt met onmetelijke kracht de winterzonnewende tot een stralend feest met een versterkte wens om anderen een plezier te doen met geschenken en wenskaarten, met vrede en vreugde. Is het primaire in het kerstevangelie niet het verhaal van een kind dat in Bethlehem geboren is en dat de verlosser van de gehele wereld zal worden? Dat is niet alleen maar een fysieke gebeurtenis; het kind staat voor het christusbewustzijn, voor het prille ontstaan van kosmisch bewustzijn in de mens. Geen mens zal verlost kunnen worden zonder de geboorte van dit kind

in zijn eigen mentaliteit en gedrag. Zonder christusbewustzijn zal geen mens uit de kosmische winterperiode of uit de zone van het principe van het doden kunnen komen. Het kind werd in een stal geboren en in een kribbe of voerbak gelegd. Het werd in armoedige omstandigheden geboren. Bethlehem is de naam voor de armoedige omstandigheden die de mensen het in hen geboren Christuskind slechts te bieden hebben. Maar geleidelijk aan zullen ze met dit kind alle duisternis overwinnen, zodat ze een mentale noch een lichamelijke kruisiging vrezen, maar zegevierend over de duisternis en over alle graven heen met een gelouterde stem, die door het gehele universum vibreert, kunnen uitroepen: “Ik ben de opstandingen en het leven, de Vader en ik, wij zijn één” (Joh. 11:25). Dit geluid uit de hemel geeft over enkele dagen kerstmis de klank van engelenmuziek (“Jul har englelyd” – Kerstmis betekent engelenklanken – is de titel van een Deens kerstlied, vert). Juist deze eeuwige woorden doen nu de kerstklokken luiden en maken dat de mensen lieve groeten en geschenken naar heinde en ver sturen. Zodoende is het kerstevangelie de eeuwige middernachtzon in de duisternis van de nacht en de lichtglans van de eeuwige zomerzon achter de dodelijke ijsregionen van elke mentale winter. Daarom betekent de kerstboodschap vrede op aarde en in alle mensen een welbehagen (Luc.2:14).

Dit artikel is de weergave van het manuscript voor de lezing die Martinus zondag 21 december 1952 in het Instituut in Kopenhagen gegeven heeft. De kopjes zijn van Torben Hedegaard. Goedgekeurd door het Bestuur 12 sept. 2009. Het artikel *Det kosmiske juleevangelium – lys i mørket* werd niet eerder in de Deense Kosmos gepubliceerd.

.....

KOSMISCH ★ ★ ★ ★ ★ COMMUNISME EN KOSMISCHE DEMOCRATIE

★ ★ ★ ★ ★

MARTINUS

De geboorte van Jezus ontstak de ster van het communisme

We leven in een tijd waarin een massa mensen in het zogenaamde communisme een afschuwelijk spookbeeld zien, een bedreiging van de bestaande democratische beschaving. Het kan daarom zin hebben even bij dit spookbeeld stil te staan. Voor de grote massa is het communisme nog slechts bekend als een soort, door mensen geconstrueerd politiek stelsel, maar voor de ingewijde is communisme iets meer en veel diepgaander dan iets wat door mensen geschapen is. Het is een collectieve ontplooiing van niets minder dan de absolute naastenliefde. Het is niets minder dan de door het goddelijke wereldplan voorgeschreven vervulling van de wet voor het scheppen en in stand houden van het Koninkrijk der hemelen (Luc. 17:21). Zonder een geheel communisme geen enkele vrede op aarde. Ja, het communisme is niets minder dan de eigenlijke ‘kerstster’ aan de geestelijke hemel van de aardemens. Het is het stralende

welbehagen dat de mensen ten deel zou vallen. Het is niet zo vreemd dat de hemelse heerscharen de eeuwige Vader prezen in de nacht toen door de geboorte van Jezus op aarde de ster van het communisme ontstoken werd (zie Luc. 2:13-14). Het is niet zo vreemd, dat in de fonkelende stralen ervan alle mensen op aarde gezegend zullen worden (Gen. 12:3).

Het politieke communisme

Nu zullen mensen misschien beweren dat deze uitleg van het communisme pure godslastering is. Maar in dat geval schiet de algemene opvatting van het communisme te kort. De mensen zien of kennen alleen de vorm van communisme waarmee de toenmalige staatsvorm van Rusland en de hiervan afgeleide politieke partijen in andere landen aangeduid worden. En omdat dit ‘communisme’ zich manifesteert met behulp van een hele serie verschillende verschijnselen die in de zogenoemde democratische landen allang uitgeleefd zijn, is het voor democraten heel moeilijk om het moderne communisme als toekomstpolitiek of als een toekomstige staatsvorm voor alle landen te zien. Deze zijn bijvoorbeeld dictatuur en een algemene, gedwongen gelijkstelling van alle individuen, beperking van de individuele vrijheid om zich uit te spreken of te uiten, en andere verschijnselen die in democratische landen onder normale omstandigheden vrij zijn. Met name deze gedwongen maatregelen zorgden ervoor dat het aanzien van het communisme verwant was aan het nazisme. Maar juist al deze verschijnselen hebben niets met werkelijk communisme te maken.

De ontwikkeling van de gemeenschapszin

De genoemde verschijnselen zijn dus helemaal niet het kenmerk van het werkelijke communisme. En natuurlijk heeft het communisme zijn naam ook helemaal niet door deze verschijnselen gekregen, maar wel vanwege de princi-

pes die het gemeen heeft met de andere landen binnen de geciviliseerde wereld. Deze principes zijn de ontwikkeling van de gemeenschapszin, het erkennen van de saamhorigheid van alle mensen, de wens naar bepaalde gelijke rechten voor alle mensen op de maatschappelijke verworvenheden, het afschaffen van de financiële standsverschillen, afschaffing van een heersende klasse, die uitsluitend bepaald wordt door de grootte van het banksaldo van het individu, ten gunste van een werkelijk aangeboren standsverschil, dat uitsluitend bepaald wordt door de geestelijke vermogens van het individu en dat dus enkel en alleen het natuurlijke standsverschil kan zijn. Alle andere standsverschillen kunnen alleen maar kunstmatig zijn. Terwijl echte standsverschillen nooit werkelijke afgunst of jaloezie kunnen oproepen, zullen kunstmatige standsverschillen altijd tot afgunst leiden en de hierdoor veroorzaakte aanleiding tot oorlog en strijd zijn.

De onvolmaakte kanten van de democratie

Maar als de edele principes van het communisme bepaald worden door de gemeenschapszin – die in feite de geest van de naastenliefde is – blijkt hieruit dat communisme hetzelfde is als ‘kosmische democratie’. Achter de democratie van de geciviliseerde landen liggen immers dezelfde edele principes als kernidee of als vast punt. Hier draait het ook om de verbetering van de economische omstandigheden van alle mensen, de saamhorigheid van iedereen en de ontwikkeling van het individu en hem bekwaam maken ten dienste van het welzijn van het geheel. Het kernidee of vaste punt van de democratie is precies hetzelfde als dat van het communisme. Maar in de uiterlijke manifestatie vertegenwoordigt de democratie net zoals het communisme een aantal uiterst ondemocratische verschijnselen. Aan de moderne democratie en aan het moderne communisme kleeft een reeks verschijnselen of een gebied dat niet democratisch, noch communistisch is. Wat is dat dan voor een gebied binnen

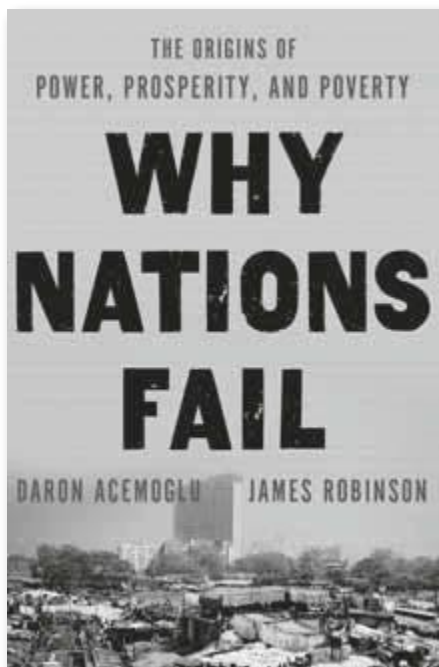
de democratie dat ondemocratisch is? Dat zijn uitsluitend het bankrekeningenstelsel en het valse handelsprincipe of de allesbeheersende geld- of kapitaalmacht in de wereld. Deze macht is verhoudingsgewijs nog zo sterk, dat zij in feite zowel de regeringen als de afzonderlijke individuen beheerst, en zelfs het specifieke materiële lot van de landen helemaal bepaalt.

Het manuscript eindigt met de volgende handgeschreven zinnen:

Het nazisme stamt af van de Noordse godenleer (met onder andere Odin/Wodan, Thor/Donar en Freja, vert.) en werd onlangs uitgeleefd in het grote drama of de dag des oordeels (WO II, vert.). Het communisme en de democratie zijn twee wegen naar het Koninkrijk der hemelen. Het communisme betreft de inspanningen van het Russische volk om tot een wereld met gemeenschapszin te komen – de democratie is de natuurlijke en minder pijnlijke weg naar het Koninkrijk der hemelen. Het valse handelsprincipe of de kapitaalmacht is het ondemocratische binnen de democratie en de dictatuur is het oncommunistiche binnen het communisme. Hier is de dictatuur niet het doel maar het middel, voor het nazisme was de dictatuur het doel. De ontwikkeling van de naastenliefde door de democratie en door het communisme. Een verheerlijkt bestaan binnen het fysieke.

Het artikel is een weergave van een onafgemaakt manuscript, dat Martinus geschreven heeft als voorbereiding voor een lezing in de voordrachtszaal van het Instituut te Kopenhagen op donderdag 19 juli 1945. Martinus volgde normaliter zijn manuscript niet tijdens zijn lezing, omdat hij vrij en geïnspireerd sprak. Kleine verbeteringen en kopjes zijn door Torben Hedegaard aangebracht. Goedgekeurd door het Bestuur 20 sept. 2010. Het artikel is niet eerder in de Deense Kosmos gepubliceerd. De Deense titel: *Kosmisk kommunisme en demokrati*.

‘DAS GELD REGIERT DIE WELT’

ANDRÉ STROOBANT

‘Das Geld regiert die Welt’ was een uitspraak van een Oude kennis van me met Duitse voorvaderen. In deze uitspraak dat het geld de wereld regeert komen twee begrippen samen: geld en regeren. Voor ons is het niet vreemd dat de regering geld nodig heeft voor het besturen van het land. Voor Martinus zijn het geld en de regering

vertegenwoordigers van twee verschillende grootheden.

Hoofdstuk 4 van *Livets Bog* deel 1 gaat over een wereldregering in wording. Ook in verscheidene artikelen en in *Het Eeuwige Wereldbeeld* (de symbolenboeken) komt de kwestie geld en regering aan de orde. Martinus noemt ze respectievelijk de geldmacht en de staatsmacht. Voor hem zijn het tegenovergesteld werkende krachten. De geldmacht is een uitvloeisel van de privé-interesse of het eigenbelang. De staatsmacht vertegenwoordigt het altruïsme of de naastenliefde, omdat de staatsmacht voor het algemeen belang werkt.

Velen hebben misschien niet het gevoel dat de staatsmacht of regering zich voor ons aller belang inzet. Sommige besluiten lijken de ene groep te benadelen en een andere te bevoordelen. Het vertrouwen in de politiek is niet heel groot. Bovendien wantrouwen weer anderen te grote regeringsbemoeyenis. In hun achterhoofd leeft de gedachte aan de communistische dictatuur in de voormalige USSR, in China en Noord-Korea. Er zijn ook mensen die nog herinneringen hebben aan de fascistische dictaturen van de vorige eeuw.

Dat er in onze tijd zoveel verschillende opvattingen en ideeën voorkomen, hoort bij onze ontwikkelingsfase. Ons bestaan kan nog niet volmaakt of in harmonie zijn, omdat de mensen nog niet volmaakt zijn. Regeringsleiders doen beslist hun best, maar zoals Martinus steeds weer herhaalt: je kunt niet handelen naar aanleiding van ervaringen die je niet hebt. We zijn nog een mengsel van dierlijke en (waar) menselijke driften, wat een egoïstische instelling en handelen uit privébelang inhoudt of een altruïstische instelling en handelen in het belang van het geheel. Het probleem is dat veel mensen niet de link leggen van altruïsme of naastenliefde naar de regering of staatsmacht.

In dit verband wil ik wijzen op een boek dat onlangs in de

Volkskrant gerecenseerd werd door A.W.M. Gerrits. Twee sociale wetenschappers, D. Acemoglu en J.A. Robinson, beschrijven in hun boek: *Why nations fail* het verschil in rijkdom en armoede tussen het noordelijke en het zuidelijke deel van een stad op de grens tussen Mexico en de VS. Ik heb het boek zelf niet gelezen maar volgens de recensent is het vlot geschreven en goed leesbaar. Ik moet hier volstaan met de conclusie zoals gegeven in de recensie.

Er zijn in de loop van de tijd verschillende oorzaken aangegeven voor rijkdom en armoede. Genoemd worden onder andere: geografie, klimaat, ontvankelijkheid voor ziekten en vooral cultuurverschillen. Acemoglu en Robinson hechten betekenis aan de cultuurhypothese en dan vooral aan de politieke cultuur, met andere woorden hoe de politieke orde van een samenleving is. Kort en goed komt het hierop neer: Zonder staat, zonder overheid, geen rijkdom. “Rijke landen zijn rijk omdat ze er in de loop van de geschiedenis in zijn geslaagd instellingen te creëren die mensen vrijheid en zeggenschap geven.” In arme landen zijn die instellingen nooit van de grond gekomen. De elites van dergelijke landen (denk hierbij ook aan partijbonzen) “beschikken niet over de verbeeldingskracht en de moed om macht en bezit te delen. Politieke uitsluiting bevordert economische uitbuiting en renteniersgedrag, die weer tot politieke repressie noopt”.

Ik lees hierin een pleidooi voor de staatsmacht. De schrijvers noemen naast de factoren democratie en rechtsstaat ook privébezit. Dat laatste zou ik willen scharen onder een laatste restje egoïsme in ons. Daarom kan “communisme” ook niet afgedwongen worden, zoals bleek in Rusland. Daar werden de opbrengsten van de landbouw groter toen de boeren ook iets voor zichzelf mochten verbouwen.

Nu vragen jullie, lezers, je misschien af waarom ik met dit verhaal kom. Nou, ten eerste omdat het me altijd verheugt

als de wetenschap en de kosmische analyses van Martinus in overeenstemming zijn. En dat naar twee kanten toe. Ik vind het een soort bevestiging van wat Martinus zegt. En het is een pre voor de wetenschap, als zij tot de waarheid doordringt. Voor Martinus geldt namelijk dat de (materiële) wetenschap het begin van de heilige geest is. Alle opvattingen zijn weergaven van de waarheid gezien vanaf een verderaf of dichterbij gelegen standpunt. Maar uiteindelijk zal de waarheid toch gevonden worden.

Jammer vind ik dat de recensent schrijft dat het pleidooi voor goed bestuur en stevige overheidsbemoediging “zowel de politieke als de academische tijdgeest weerspiegelt”. Een wetenschappelijke uitspraak degraderen tot een modegril pleit nu niet voor vertrouwen in het streven naar waarheid van de wetenschap. Maar dat is misschien ook niet zo gek. In onze tijd zijn meldingen in de pers van gevallen van fraude in de wetenschap bijna schering en inslag. Bovendien blijken negatieve uitslagen moeilijker toegankelijk te zijn of zelfs achtergehouden te worden, omdat ze niet in het voordeel zijn van de huidige opvatting, de reputatie van de wetenschapper of de winst voor een bedrijf. In dit verband begrijpen we goed dat Martinus de nadruk legt op de moraal van de wetenschapper. Die speelt een des te grotere rol wanneer het onderzoek geesteswetenschap betreft.

N.B. De citaten zijn uit de recensie.

Uit het boek: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

.....

DE GROETEN UIT INDIA VAN LULU WILDING

Lulu Wilding ontmoette Martinus in 1954 toen hij India bezocht. Samen met haar vriendin, Anne Ørnsholt, was zij al verscheidene jaren bezig geweest Livets Bog (deel 1, vert.) in het Engels te vertalen. Op de foto ziet u Anne Ørnsholt en Lulu Wilding.

Het bezoek van Martinus aan ons in India betekende heel veel voor ons, en ik kan wel zeggen, dat het voor Anna Ørnsholt en mijzelf was, alsof hij op een ‘vliegend tapijt’ naar de Nilgiri-Bergen of de ‘blauwe bergen’ was gekomen, zo wonderbaarlijk was zijn komst.

Ik had een jaar getobd met een pijnlijke knie, en al die tijd was het bijna niet mogelijk geweest om naar buiten te gaan. Ik kon net weer een beetje rondlopen, toen Martinus naar hier, de Nilgiri-bergen, kwam, waar Anna en ik elk in ons eigen huis woonden. De lange ziekte en een diepe geestelijke eenzaamheid hadden een deprimerende uitwerking op me gehad en ik bad erom dat er iemand zou komen die mij licht zou kunnen brengen, en mij zou laten zien hoe ik er psychisch weer bovenop kon komen.

En zie – er kwam een licht – in de vorm van een fantastische vitaliteit, uitgestraald door een man die heel opgewekt en vol energie en levensmoed was.

Het werd een fantastische tijd, vol zonneschijn en plezier. Die tijd werd doorstroomd door diepe gedachten en verklaringen van de raadselen van het leven. Ze werden verklaard op een manier die ik bij niemand anders dan bij Martinus gehoord heb. Ik heb veel filosofen ontmoet, maar niemand heeft zijn gedachten over het leven zo eenvoudig kunnen uitdrukken als hij. Geen van hen is in staat geweest om de problemen die we in ons dagelijks leven tegenkomen, te verklaren. Hij beantwoordde al onze vragen met het grootste geduld. Niet één keer beantwoordde hij onze vragen niet. Martinus heeft het liefdevolle hart en het kosmische bewustzijn die hem tot iemand maken, op wie je onwillekeurig graag wilt lijken.

In het begin verwonderde ik me erover hoe hartelijk hij kon lachen, als hij toch de ellende van de gehele wereld zag. Toen ik hem echter beter leerde kennen, begreep ik, hoe hij dat kon. Door al zijn boodschappen loopt namelijk als een rode draad dat licht en liefde van God komen, en dat alle schaduwen eens zullen verdwijnen.

Ik vind het boekje ‘Pinseglans over Livet’ (Pinksterglans over het leven, vert.) het mooiste boekje dat hij geschreven heeft. Hier laat hij zien hoe het bestaan zich onophoudelijk vernieuwt door wisselende vormen van leven, en dat het gehele heelal door deze universele wet in stand gehouden wordt.

Als je ‘Pinksterglans over het leven’ leest, ga je Martinus zelf begrijpen, je leert de diepe boodschap begrijpen dat we een vreugde en zegen voor alle levende wezens moeten zijn. Je ziet ook, dat hij zelf in harmonie met deze geest van liefde was.

*Foto, gemaakt
in november
1954 in Ban-
galore, India,
waarop Mar-
tinus te zien
is samen met
Lulu Wilding
en Anna
Ørnsholt.*

Twee beelden van Martinus staan diep in mijn bewustzijn gegrift. Het ene is, waar hij in de tuin staat en liefdevol een lichtrode tak van een begonia bekijkt, waarvan hij ons de kleuren verklaart. Het andere is, waar hij met mijn twee honden aan zijn voeten zit. De ene, een kleine foxterriër, die tegen hem aan ligt met de meest sprekende uitdrukking van tevredenheid. De andere, een rustige, zachtmoedige collie, die hem met het diepste vertrouwen in zijn ogen aankijkt. Martinus legt zijn hand op de kop van de hond, en hij verklaart ons, dat zulke dieren al veel mensenbewustzijn hebben.

Deze twee beelden drukken zijn liefde voor alle schepselen uit.

Martinus is het antwoord op de geestelijke honger in de wereld van vandaag. Hij is in staat om ons antwoorden te

geven op de raadselen van het leven en van de dood, en om ons de schijnbare onrechtvaardigheid in de wereld te verklaren.

Een van zijn uitspraken die het meeste inzicht geeft, vind ik deze: “Ieder mens bevindt zich in een bepaald stadium van ontwikkeling en moet daarom handelen zoals hij doet”. Als dat het geval is, begrijp je, hoe onredelijk het is om iemand wat dan ook te verwijten. Je kunt een onrijpe appel immers niet verwijten dat hij niet rijp is.

Alle boodschappen van Martinus zijn opmonterend; ze laten iemand naar grotere hoogten in de toekomst kijken en in de mens zelf. De mens is nog niet volmaakt. Hij is nog maar net zover gekomen dat hij de mogelijkheden kan gaan onderscheiden die binnen zijn bereik liggen.

De liefde die de mens in het vooruitzicht staat, kan echter alleen verkregen worden door de liefde tot je naaste, tot alle levende wezens, te ontwikkelen.

Liefde is de golflengte van de harmonie die de wet van het leven en van de schepping is.

Die harmonie voelden wij tijdens ons gehele liefdevolle samenzijn met de wijze die Martinus heette.

Citaat

De elektriciteit vormt de brug tussen het zaligheidsrijk en de fysieke wereld.

(Livets Bog 2, § 418)

INTERNATIONALE WEKEN 2013 - DE 5^E EN 6^E WEEK - IN KLINT

**Internationale weken in Martinus Centrum Klint 2013
van zaterdag 27 juli tot zaterdag 10 augustus**

Week 1: 27 juli - 3 augustus - Liefde, de grondtoon van het heeal

Week 2: 3 augustus - 10 augustus - Vrijheid en gemeenschappelijkheid

DE 5^E WEEK VAN 27 JULI TOT 3 AUGUSTUS (WEEK 31)

Liefde, de grondtoon van het heeal

Onze huidige beschaving staat in schril contrast met de toekomstige, waarin begrippen als bevrijding en vrede hoogtij vieren. Gezien vanuit kosmisch perspectief zal het het enige logische zijn om ons te trainen in een gedrag waarbij je niet verlangt iets of iemand te bezitten. De ware naastenliefde is de wetenschappelijke oplossing voor alle problemen van de mens.

Lezingen 's morgens 9.30:

zo. 28/7: Lokale logica en wereldlogica, *Solveig Langkilde*

ma. 29/7: Achter de beweging rust de eeuwigheid, *Eigil Kristensen*

din. 30/7: Van een geldbeschaving naar een geefbeschaving,
Rune Östensson

wo. 31/7: Verliefdheid en naastenliefde, *Tryggvi Gudmundsson*

do. 1/8: Van zelfidealiserings naar zelfinzicht, *Sören Grind*

vr. 2/8: Denken met je hart, *Anne Külper*

Vrijheid en gemeenschappelijkheid

Onze evolutie bevordert zowel de ontwikkeling van het individualiteitsgevoel als de ontwikkeling van naastenliefde en humanisme. We bevinden ons nu in een beslissende fase die inzicht geeft in het feit dat de vrijheid van het individu en de gemeenschappelijke belangen van de maatschappij twee kanten van dezelfde medaille zijn. We kunnen vrijheid ervaren als we onze creativiteit en vaardigheden gebruiken in een harmonisch samenspel met al onze medewezens.

- zo. 4/8: De ontwikkeling van het Ik-gevoel, *Ole Therkelsen*
ma. 5/8: De ontwikkeling van beschavingen – Gedachten van de aarde, *Tryggvi Gudmundsson*
di. 6/8: Van de drang tot zelfbehoud tot altruïsme, *Poul Dyrholm*
wo. 7/8: Het geweten – een innerlijke stem, *Lene Jeppesen*
do. 8/8: Ware democratie en waar communisme, *Ingemar Fridell*
vr. 9/8: Rusten in jezelf – één met het geheel, *Søren Olsen*

Mary McGovern, rechts, gesprekleidster van de Engelse studiegroep met een gast uit de UK en een uit de USA.

